

טלוס - עיר האור הנסתרת, נחשפת

רוב החומר כאן הגיע מספרים שמתארים את טלוס ואת למוריה החדשה. אלו הספרים "למוריה החדשה" ו"מסרים מטלוס" "הלכות המימד החמישי" - שתוקשרו על ידי אורליה לואיז ג'ונס מארצות הברית. מקצת מהחומר נאסף מרשת האינטרנט.

אורליה ג'ונס, שכתבה ספרים אלו בתחילת שנות האלפיים, עברה לעולם הבא בשנת 2009. ברכות חמות והוקרה גדולה על עבודתה המבורכת. [ראיון יוטיוב עם ג'ונס, ותאור טלוס, כאן.](#)

הספרים תורגמו לעברית על ידי סמדר ברגמן, שעושה עבודת קודש בתרגומי תקשורים רבים, ו[הקצתה מדור למוריה החדשה באתר שלה.](#)

הספרים של ג'ונס עוסקים בעיקר בסיוע להתעלות המין האנושי, אבל במאמר זה אנו רוצים להרחיב כאן בעיקר על אורח החיים של הציוויליזציה הזו שמתוארת בהרחבה בספר הראשון, "למוריה החדשה".

ספרים אלו מביאים לנו חזון ותאור מופלא, לאן אנו יכולים להגיע כאינדיבידואלים וכקבוצה, כאשר שתור הזהב שלנו יתחיל להפציע.

ג'ונס, שהיה לה חוזה מיוחד עם קהילת טלוס, תקשרה בעיקר את הכהן גדול "אדמה", שהוא מאסטר נעלה שנמצא כאן עשרות אלפי שנים.

אדמה משרת ככהן גדול של ציביליזצית הלמוריאנים העתיקים שבעיר טלוס, שנמצאת בחללים גדולים שמתחת להר שאסטה בקליפורניה.

בעקבות ספרים אלו, נוצרה קהילת טלוס העולמית שמרכזת בארצות הברית, ולה סניפים כל ארץ, [כולל בארצנו הקטנה – פרטים כאן.](#) קהילות אלו יוצרות מפגשים, לומדות את התקשורים של אדמה, ומתחברות למסרים של למוריה החדשה.

מסתבר שכדור הארץ הוא אחד מפנינות היקום החשובות והמיוחדות, ויש ענין גדול במתרחש בו בכל הציוויליזציות והפדרציות - המוארות יותר והמוארות פחות – שביקום מסביבנו, ולא פחות מעניין, מתחת לרגלינו.

ישנן מספר גבוה של ציביליזציות מוארות ומתקדמות כאלו, שרואות את עצמן המדריכים העתידיים שלנו, הפליאדים מהפליאדות, הלמוריאנים מהפלנטה שלנו, הסיריאנים מכוכב סיריוס, ועוד.

בגלל שתרבויות נעלות אלו הם בתדר גבוה בהרבה משלנו, הם בעלי כריזמה טבעית שמעוררת הערצה אצל בני האנוש, שרובם נגועים בוירוס הספק וחוסר הבטחון העצמי, ולכן נוטים לבטל עצמם מול מי שקורן כריזמה משכנעת.

מסתבר, שכל מי שמתחבר לאלוהות של עצמו, מתבטא באופן כריזמטי וסוחף שכזה. מתוך הכריזמה והחיבור האלוהי הזה, נוצר הרושם שכל אחת מהציביליזציות המוארות האלו, לוקחת על עצמה להיות

מדריכת האנושות העיקרית הבאה. אלא שעדיין נראה היום שהפרה רוצה להניק יותר משהעגל רוצה לינוק. האנושות התפתחה כמצבור תרבויות אינדיבידואליסטיות ולא מודעות, לכן יקח זמן עד שהאנושות כולה תאמץ דרך מוארת אחת בדומה לאותן צייליזציות מפותחות שסביבנו, שרוצות לעזור לנו. קשה לאנושות להתעורר מתרדמתה הארוכה.

סביר להניח, בסופו של דבר, כשנגיע למגע ישיר ומודע עם אינטליגנציות מתקדמות אלו, כל אחת מאלו יקבלו חלק אחר מהאנושות לעבוד איתו, ולא יהיה גוף מרכזי אחד שינהל את הכל.

מתי זה יקרה, מתי תיווצר מסה קריטית של אנשים מודעים שתאפשר זאת, זו שאלה פתוחה, למרות כל המסרים האופטימיים סביב נקודה זו.

הלימוד וההכרות עם הצייליזציות המוארות והמופלאות האלו המובא כאן, מיועד לסייע למקד אותנו בחזון הגבוה שלנו, האישי והקולקטיבי.

במאמר זה אני רוצה לתאר את אורח החיים בעיר טלוס - נמצאת מתחת להר שאסטה שבקליפורניה – שהינה צייליזציה המוארת שמהווה דוגמא חיה לאן שאנו מיועדים להגיע.

יש לי הרגשה חזקה שצייליזציה זו תשחק תפקיד מרכזי בהתפתחות הקולקטיבית המואצת שלנו בשנים הקרובות, בעיקר בגלל קרבתם הפיזית והמשפחתית אלינו.

במאמר הזה אני לא מעוניין להתפלמס עם המדע ועם אנשים "רציונליים", בנסיון להוכיח דברים, אלא כותב על תופעת טלוס כעובדה קיימת, - בעיקר אל מי שליבו כבר התחיל להפתח והוא נמצא רובו ככולו מחוץ לעיוות ולצמצום של הבועה הרציונלית.

מכיוון שהלמוריאנים הם אחינו הבוגרים והמפותחים יותר, אנו צריכים לגשת אליהם עם יושרה פנימית ועם בקשת התפתחות אמיתית. ידע למוריאני ואטלנטי רק מספרים, ואפילו יכולת תקשור עם מנהיגיהם, אינם מספיקים.

החשוב ביותר הוא להפנים את הידע הזה בלב ובנשמה, לראות כיצד זה מרגיש, מה זה מעורר, במה זה נוגע.

ציביליזציית טלוס – למוריה החדשה

הר שאסטה נמצא בצפון קליפורניה על גבול מדינת אורגון. היום זהו מקום ידוע במפת התיירות הרוחנית של הפלנטה, ופעילות רבה מתבצעת שם.

כאשר הרוח נחה על המקום ועל המבקרים בהר, הם חווים חוויות מיוחדות ומעצימות, כמו זו של [רונן אביר, אותה הוא פרסם כאן בקפה דמרקר](#). כמו בכל הדברים האמיתיים, אין לצפות מראש מה יקרה למבקרים שם, והכל מתנהל לפי רצונה של אנרגיית ההר. הבלתי צפוי הוא הדבר הוודאי ביותר בסביבה זו.

מידי שנה מגיעים ישראלים אל ההר, במסגרת פרטית ובמסעות סדנא להר, להתחברות לאנרגיית טלוס. בקיץ 2012 יוצאת קבוצה נוספת. [פרטים כאן](#).

מדהים לדעת שציביליזציה מוארת שכזו, - שיצרה לעצמה גן עדן אמיתי ומוחשי, נמצאת לא בכוכבים רחוקים - אלא כל כך קרוב אלינו.

תארו לעצמכם שהממשלות שלנו היו מחפשות תקשורת ישירה עם קהילת טלוס על מנת להפתח באמת וללמוד מהלמוריאנים, במקום לשחק את משחקי הכח, השליטה והמלחמות הילדותיים. יש האומרים שהידע על ציביליזציות אלו ידוע לראשי הממשלות, אך מסיבות שונות ומשונות הם אינם משחררים אותו לציבור.

יש משהו מעורר השראה בתאור של חיי החברה של התרבות המוארת הזו, שנמצאת כל כך קרוב אלינו - יותר מכל מה שיכולנו לשער.

כמה מאיתנו ירצו לבקר במקומות מופלאים אלו או אפילו להגר לציביליזציות זו? רבים כנראה.

אלא שלא ניתן ברגע זה ליצור קשר ישיר עם הציוויליזציה זו. הם בוחרים עם מי להיות בקשר. ישנם "פספורטים" מיוחדים ומבחני קבלה לכניסה, שהם יותר מורכבים מאשר לקבל גרין קארד בארצות הברית...

אחת ממטרות מאמר זה היא לעודד את ההתחייבות לתהליך ההתעלות האישי, כדי לקבל פספורטים שכאלו.

היסטוריה נעלמה

ישנם קטעי היסטוריה שלמים שנעלמים מעיני ההיסטוריונים של ימינו, וזה כנראה חלק ממסך ההסתרה שעוטף את החברה החומרנית ושכלתנית בה אנו חיים.

הלמוריאנים והקודמים להם, נכנסו מתחת לאדמה לפני עשרות אלפי שנים, כאשר הם חזו שהאנושות שהם היו שייכים אליה, תכנס לתקופה אפלה כשהיא מנותקת מהמקור האלוהי שלה, ותחריב את עצמה. בעזרת טכנולוגיות של קול, תדרים וקריסטלים, הם חפרו חללים ענקיים ובנו שם רשת של ערים תת קרקעיות, כשמנהרות ארוכות מחברות בין ישוב לישוב.

למעשה כמעט כל הפלנטות במערכת השמש שלנו מאוכלסות בציביליזציות שחיות בחללים המוגנים שמתחת לפני השטח, כאשר הם מיצרים גן עדן שבו תנאי חיים וטבע מדהימים, הדומים לאלו שלעל פני האדמה. כנראה ישנם חיים בכוכבים של מערכת השמש שלנו מתחת לאדמה יותר מאשר מעליה, לכן הדבר נעלם מעינינו. סיבה נוספת היא שרוב הציביליזציות האלו כבר התעלו למודעת המימד החמישי, כך שהן יכולות להיות נסתרות מהטלסקופים של המתבוננים מהמימד השלישי בו אנו חיים.

עידן הציביליזציה הלמוריאנית בפלנטה הזו התפרש על כמה מיליוני שנים, בהן חיו על פני האדמה תרבויות מוארות שונות, עד לפני 12.000 שנים - עד התחוללה הקטסטרופה של שקיעת אטלנטיס ולמוריה.

למוריה ואטלנטיס החלו להלחם זו בזו, עקב חילוקי דעות עקרוניים והתרחבות האוכלוסייה. האטלנטיים רצו לשעבד את הגזעים האנושיים המפותחים פחות, מה שנקרא אצלנו גזעי "האדם הקדמון". הלמוריאנים חשבו שיש להניחם לנפשם ולתת להם להתפתח בדרכם.

במלחמותיהם הם השתמשו בכלי נשק גרעיניים שגרמו בסופו של דבר לרעידות אדמה מאסיביות ולשקיעת היבשת "מו" הגדולה כולה למעמקי האוקיינוס השקט, כשאי הוואי הם השרידים היחידים. יבשת אטלנטיס שקעה מאוחר יותר.

רעידת האדמה בלמוריה היתה כה חזקה, מעבר לסקאלה הידועה לנו – 15 בסולם ריכטר – עד שאנשים מתו רק מהרעש הנורא שהיא יצרה. רק כ 25.000 למוריאנים מתוך המיליונים שחיו שם הצליחו להכנס מתחת לאדמה, כך שהטראומה היתה גדולה ועמוקה.

הם למדו את השיעור בדרך הקשה. מההתנסות הקטסטרופלית במלחמה האטומית הם למדו – "לעולם לא עוד שימוש באלימות – גם לא כדרך הגנה".

ביבי, וכל הגנרלים היקרים שלנו בדימוס ובהווה, - לתשומת ליבכם. למדו בבקשה מנסיונם של חכמי וזקני השבט.

טלוס והמימד החמישי

כמיליון וחצי למוריאנים גרים היום בעיר טלוס שמתחת להר שאסטה, והשאר בערי אור אחרות מתחת לפני האדמה. ללמוריאנים לא היתה ברירה אלא ליצור לעצמם מרחב חיים המנותק לגמרי מהציביליזציה האנושית, כדי לשמר את מצבם ההתפתחותי ולא לאפשר לבני האנוש הלא מפותחים להמשיך להשתמש בטכנולוגיות המתקדמות שברשותם, דבר שהביא להרס למוריה ואטלנטיס. לכן הם גם מאד זהירים מאד גם היום ביחס לתקשורת מחודשת איתנו.

רק שרידים מעטים מהידע והטכנולוגיות הלמוריאניות והאטלנטיות נשארו על פני השטח, בתרבות האינקה, אצל הפרעונים העתיקים, העם העברי, וגם הם אבדו עם הזמן. גם הרשומות ההיסטוריות אבדו למין האנושי שנשאר על פני האדמה, והוא התחיל לזכור את עצמו מחדש, רק מאז הרשומות הכתובות החדשות, מתקופת השומרים שבפרס לפני מספר אלפי שנים. ללמוריאנים לעומת זאת, יש רשומות היסטוריות שמתארות את התרבות האנושית על הפלנטה שלנו, מיליוני שנים אחורה.

באלפי השנים שעברו מאז שקיעת למוריה המשיכו הלמוריאנים להתפתח רוחנית מתחת לאדמה והתעלו מהמימד השלישי למימד החמישי המואר, בעוד אנחנו שיחקנו את משחקי המלחמות והשליטה במימד השלישי החשוך.

רובם רכשו את תודעת המשיח, והם מסוגלים להעלות את הרטט שלהם כרצונם ולהיות נראים או בלתי נראים כרצונם. חלק מהם חיים עשרות אלפי שנים.

מכיוון שהאתגר של הבא של התרבות האנושית הוא לשלב את האלוהות עם האנושיות שלנו – הם רואים עצמם כמדריכים עתידיים שלנו. יש להם הרבה מאד מה להציע, - מעבר לחלומותינו הפרועים ביותר - ידע התפתחותי וטכנולוגי שיסיים את כל מצוקות המין האנושי.

פדרציית אגארתה התת-קרקעית

מלבד טלוס, ישנן כ-120 ערי אור תת קרקעיות שכאלו בפלנטה שלנו, שנכללות במה שנקרא פדרצית "אגארתה" של ערי האור התת קרקעיות. בערים אלו מתגוררים פליטי למוריה ואטלנטיס העתיקות, ותרבויות קדומות יותר, שיסדו את רשת ערי אגארתה.

אתם יכולים לדמיין את התמונה הזו – רשת של 120 ערי אור מפותחות המקושרות בניהן, בהן מתגוררים מיליונים רבים, בתוך כדור הארץ, מתחת לרגלינו?

דוגמא לערי אור שכאלו מתחת לפני אדמה - "טלוס" בהר שאסטה בקליפורניה, "ראמה" בחבל ג'איפור שבהודו, "פוסיד" שבאיזור מאטו גרוסו בברזיל, "שונשי" בהרי ההימלאיה בנפאל, "שאמבאלה" מתחת למדבר גובי במונגוליה. למעשה מדובר באימפריה עצומה של ערי אור ותרבויות מפותחות שונות, שהלמוריאנים הם חלק מהן, ולא דווקא מהותיקות שבהן.

וכל זה "בטווח נגיעה", מתחת לרגלינו. מדהים, בלשון המעטה. ומדהים לא פחות כמה עיוורת, סגורה ובורה מסוגלים להיות החברה, המדע והתרבות האנושית שבה אנו חיים.

הגיע הזמן שכל זה ישתנה, ומהר. והעיקר, שבני האדם ישתנו ויתפתחו בתודעתם הפנימית.

הספרים של ג'ונס מתארים גם עיר אור נוספת בלתי נראית שנמצאת במימד החמישי מעל להר שאסטה, בשם "עיר הקריסטל בעלת 7 הקרניים". כאשר האנושות תעלה את התדר שלה, עיר אור זו אמורה לרדת ולהתגשם במישור הפיזי שלנו, על פני האדמה. ממש כפי שביהדות מתוארת התגשמותו של בית המקדש השלישי על הר הבית.

הכוהן הגדול אדמה

הלמוריאנים

הלמוריאנים, שהתפתחו לתודעת המימד החמישי, הם מה שנקרא אצלנו "בני אלמוות" – הם יכולים להאריך את חייהם כרצונם ולהראות צעירים כרצונם. הם נחמדים, אינטליגנטים, מאירי פנים ובעלי חוש הומור. לרוב הם מופיעים צעירים וחיוניים, כבני 20 עד 40.

מכיוון שתבנית הגוף שלנו זהות, אנו יכולים להגיע לאותו מיצוי פוטנציאל מופלא של הגוף הפיזי והרגשי כשם שהלמוריאנים הגיעו אליו, כאשר נעלה את התדרים שלנו. לא עוד בוטוקס, תכשירי אנטי אייג'ינג וכדורים נוגדי חרדה ודכאון.

יש להם את אותה מערכת דנ"א כמו שלנו בת 36 הסלילים. אלא שבעקבות התערבות גנטית הדנ"א אצל בני האנוש בעבר הרחוק, צומצם הדנ"א שלנו לשני סלילים פעילים בלבד, בעוד שאצל הלמוריאנים ישנם 12 סלילים פעילים ויותר, לכן הם מסוגלים להפעל את הפוטנציאל המלא שלהם.

בעידן למוריה הישנה, היה לכל בני האדם להבת חיים של לב אלוהי בקוטר של 3 מטרים והיה כאן גן עדן פלאי של ממש. עם הצמצום והנפילה, נשארה לבני האדם להבה אלוהית בת מילימטרים בודדים. הלמוריאנים שמרו על הלהבה האלוהית שלהם ועל גן העדן שלהם מתחת לפני השטח, והמשיכו להתפתח איתם.

כאשר הלמוריאנים רוצים לסיים את ההרפתקה שלהם במימד הזה וללכת להתפתח ביקום אחר, הם אינם מתים - הם יכולים לעלות "כעלית כאליהו השמימה" ולקחת איתם את גופם ליקום האחר.

הם חיים בבתים עגולים, נהנים מבריאות נהדרת ומחיי חברה ורוח פעילים. הגופים שלהם חזקים, חיוניים ובריאם, הם שכחו את המושג "מחלה", ואין להם מכוני רפואה ובתי חולים כמו אצלנו.

רובם מתנשאים לגובה של מעל שני מטרים, והם בעלי שער גולש ולבושים בגלימות לבנות או צבעוניות, נועלים סנדלים ולבושים מחרוזות ותכשיטים מאבנים יקרות.

הם פיתחו את החוש השישי שלהם שמאפשר להם לתקשר אחד עם השני באופן טלפאטי, ולשגר את עצמם ממקום למקום באמצעות המחשבה. יכולות אלו ידועות גם אצל מאסטרים אנושיים שהתהלכו בנינו.

שפת האם הלמוריאנית שלהם נקראת "סולארה מארו", ומכיוון שהם חיים ביבשת אמריקה, הם לומדים ומדברים אנגלית שוטפת, ועוקבים באופן קבוע אחר התפתחותנו.

החללים הגדולים בבטן האדמה בהם הם גרים הם בגובה 3 ק"מ ובקוטר של עשרות קילומטרים. האור במרחב הזה הוא בהיר כיום שטוף שמש, והוא נובע ממסת אור ענקית דמוית שמש שתלויה במרכז החלל.

הם לא משתמשים כלל בנפט כמקור אנרגיה, אלא במערכת קריסטלים מיוחדים. הם רואים בנפט נוזל חיים חיוני של הפלנטה החיה, שאין להשתמש בו בקלות ראש. הטכנולוגיות שברשותם מסוגלות להפסיק את השימוש בנפט כמקור אנרגיה.

הם מסוגלים להניע כלי רכב באמצעות אנרגיות מתקדמות, ויש להם ציים של ספינות חלל איתם הם נעים מחוץ לערים, אותן הם יכולים להפוך לבלתי נראות ובלתי נשמעות. אלו הם העב"מים הנראים לעיתים בשמים.

הם נעים בין המפלסים התת קרקעיים במעליות מיוחדות מדרגות נעות וכלי רכב הדומים למזחלות שלג שמונעים באנרגיה אלקטרו מגנטית. יש להם גם רכבות תת קרקעיות שנעות בין הערים במהירות של 1800 קמ"ש.

אנשים בטלוס עובדים כ 20 שעות בשבוע, כך שקיים זמן רב לעיסוקי פנאי ולזוגיות. המזון מחולק חופשי ואין מיסים או חשבונות לשלם.

הכסף כפי שהוא מוכר לנו היום, יצא אצלם מהתמונה. הממשל המרכזי מספק הכל לכולם. היכולת לברוא וליצר דברים במהירות וביעילות, גורמת להם שלא לצרוך מעבר לצרכיהם. דרגת ההתפתחות שלהם מאפשרת להם לסמוך על חברי הקהילה שימלאו תפקיד יצרני באהבה, לפי נטית ליבם.

למעשה הם חיים את האוטופיה שהרבה הוגים ובעלי חזון האנושות חלמו עליה. אלא שהדבר דורש התפתחות רוחנית רצינית ומשמעותית, שעדיין רק בשלבים הראשונים שלה, אצל המין האנושי.

יש להם שתי צורות ממשל חופפות. אחת היא של המלך והמלכה, ששמן רא ורא-נה מו, שהם מאסטרים שהתעלו וגם נשמות תאומות.

השניה היא מועצה של 12 מנהיגים, שנקראת "מועצת האור הלמוריאנית של טלוס", בה חברים שש נשים ושש גברים. החבר ה 13 במועצה הוא הכהן הגדול, אדמה, שלו קול מכריע במקרה של שוויון בקולות. למלך ולמלכה זכות הכרעה בבחירת חברי מועצה חדשים.

יש להם רשת מחשבים מתקדמת ביותר שמורכבת על בסיס חומצות אמינו, שמסוגלת בין השאר לתקשר עם רשת המחשבים האנושית ולשלוף ממנה מידע וסרטים, וכן לתעד ולהעריך את רמת התודעה של המין האנושי שעל פני האדמה.

מדוע הם לא יוצרים קשר

ההסבר של הלמוריאנים מדוע הם לא יוצאים לפני השטח הוא, שהאנושות עוד לא הגיעה לרמת התפתחות מתאימה כמוהם, והיא עדיין "ברברית" מבחינתם – למרות שהם רואים בנו אחים ורוצים בטובתנו. לדבריהם הפיצול הזה חייב להשמר כמו שהוא, כדי שהמין האנושי לא ינצל שוב את הטכנולוגיות המתקדמות שלהם לרעה, וכן שלא יטריד את האיזון המופלא של תרבויות אלו בתאוות הכסף ותשוקת צבירת הכח הבלתי נשלטת שלו. ראה ערך הסרט אווטאר, על האנושות שמחריבה ומשתלטת על טריטוריות חדשות שהיא פולשת אליהן.

לפי הערכות שלהם מלפני כעשר שנים, רמת האהבה והחמלה של בני האנוש שעל פני האדמה הגיעה ל 65 אחוז. לדברי הכוהן הגדול אדמה, הם זקוקים לרמה של 90 אחוז כדי לצאת אל פני השטח.

הם מחכים לשלב שבו מאסה קריטית שלנו תחיה במודעות לתדרי האהבה הגבוהים, ובנכונות לחיות כישויות אלוהיות. הם מחכים לכך שמספיק אנשים יאמצו את גישת האהבה, החמלה ואי גרימת נזק כלפי כל צורות החיים וכל הממלכות שבפלנטה.

בנוסף הם מצפים שאחוז מסוים של האוכלוסייה ידע על קיומם ויצפה למפגש איתם. זו אחת ממטרות המאמר הזה.

לדברי אדמה, ההתעלות של המין האנושי קורת מהר יותר ממה שצפתה ההיררכיה הרוחנית שאחראית על היקום שלנו, והשאלה לגבי החיבור בין הציויליזציות היא - כמה שנים זה יקח עד שהמתעוררים שבינינו יגיעו למסה קריטית.

הם מתכננים את יציאתם לשטח ביסודיות ובקפדנות רבה, וחלק מהדרך תהיה ביציאתם של יחידים ובמפגשים עם קבוצות מצומצמות. לדבריהם יש כבר בינינו אנשים שלהם שמכשירים את הקרקע למפגש, שלא רשאים עדיין לחשוף את זהותם.

הם מאפשרים היום ליחידים להכנס לטלוס, על בסיס "הזמנות אישיות" בלבד. תנאי הקבלה המחמירים שלהם כפי שתוארו על ידי אדמה, לקבלת ה"פספורטים" לטלוס הם - איזון האנרגיות הגבריות והנשיות, צמצום של תודעת הנפרדות והדואליות, ואימוץ אהבה ללא תנאי לעצמנו ולאחרים, כדרך חיים.

לדבריו, עלינו לנקות את הגופים הרגשיים והמנטליים מהאנרגיות השליליות על מנת לשהות במרחב של טלוס. זאת כי התדרים הגבוהים בטלוס יכולים להעלות לפני השטח את האנרגיות השליליות אלו.

הם מדגישים שהם לא ינמיכו את התדר שלהם כדי להתאים לתדר שלנו היום – עלינו לעלות לתדר שלהם, או לפחות להפגש בשני שליש של הדרך.

מפגש זה יסייע למין האנושי להגיע לתור הזהב שלו במהירות רבה יותר, ולכונן חיים של שגשוג, שלום, אהבה ושפע.

כמו בכל המסרים שמגיעים אלינו מישויות גבוהות בזמן הזה, - גם הם אומרים שההתעלות שלנו חייבת להתחיל באהבה עצמית, ומשם להגיע לקבלה ואהבה של כל הנמצא ושל כל היש.

הם חוזרים ומדגישים שפתיחת הלב לאהבה מאיצה את כל תהליכי החניכה האלו.

אכן, כאשר מרגישים ומפנימים את המסרים שלהם, יש הרגשה מרגשת של משפחה שהתפצלה... של אחים ואחיות לדרך.

משפחה אחת

הלמוריאנים רואים בנו משפחה, שהופרדה מכורח הנסיבות, והם משתוקקים מאד לאיחוד המחודש. הם "סופרים את הימים" ל"חג המולד" - חג ההתחברות של שתי התרבויות, שעל פני האדמה ושמחת לפני האדמה.

מכיוון שרובנו עברנו תקופות חיים בגלגולים קודמים בלמוריה ואטלנטיס, הרי שיש בניהם קרובי משפחה עתיקים וחברים בקבוצות נשמה שלנו, ולמעשה אנו משפחת נשמה אחת גדולה, שמחכה בכליון עינים לאיחודה המחודש, כאשר נגיע לתדר ההולם והמתאים.

אני רוצה להביא כאן רשמי "ביקור אישי ומשפחתי" בקהילת טלוס - [כפי שתואר על מיה - שקוראת לעצמה "מיץ פטל" - בפורום "אמת אחרת":](#)

"בקשר למוריאנים. אז הם עדיין חיים איתנו פה בגוף הפיזי שלהם, אבל הם חיים מתחת לפני האדמה. אני הייתי שם ואני יודעת שהם חיים וכל זה אמיתי. אם הייתי יכולה לקחת אותכם לשם הייתי לוקחת אבל אסור

לי. אני גם נפגשת איתם כל הזמן. הם ישיות מקסימות ומתוקות.

הם חיים חיי אושר, הייתי שם מלא פעמים. הם נראים כמונו, רק קצת הרבה יותר גבוהים. 240 זה הגובה הבסיסי שם. הגוף הפיזי שלהם זורח מאור מבפנים. הם לימדו אותי מלא דברים חמודים ומעניינים.

יש לי שם משפחה בגלל זה אני מכירה אותם כל כך טוב. ובגלל זה מותר לי לבוא לשם לבקר אותם והם אותי.

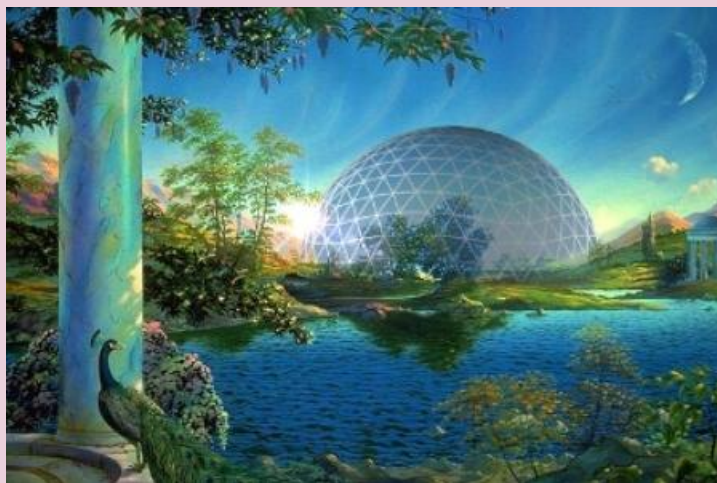
הם לא רוצים שאנשים מפני השטח יבואו אליהם ויביאו את כל הג'יפה שלהם למטה לתוך הכדור. בגלל זה הפתחים מוסווים ונשמרים בסוד. רק מעטים נכנסו לשם. אבל אתם יכולים לנסות את מזלכם.

אתם לא תרצו לצאת משם. מקום מדהים. חבל שאני לא יכולה לקחת אותכם איתי לשם. דבר אחרון הם מדברים אנגלית שוטפת."

"אני לא הולכת לשם למקדשים. עשיתי את זה קצת אבל אני לא צריכה את זה כבר אז לא הייתי שם במקדשים ממזמן. הם באו אלי. רא ורא-נה מו. דרכם הכרתי את העיר המדהימה הזאת ואת האנשים שחיים שם. הם אנשים מאוד חברותיים ומצחיקים.

יש שם בתים - שתהיו שם - הנשימה שלך תיפסק. אתם יכולים לנסות להגיע לשם על ידי ההדרכה שלכם. לבקש שבלילה תלכו למקדשים שם או בפוסיד. אם יש עוד שאלות אני אשמח לענות עליהם."

במידה וישנם עוד התנסויות שכאלו – הם יתקבלו בברכה.

העיר טלוס

משמעות המילה "טלוס" היא "תקשורת ואחדות עם הרוח". העיר טלוס, ושאר הערים כדוגמתה, הם למעשה "למוריה החדשה".

העיר בנויה על כמה מפלסים ומחולקת למספר מושבות. יש מפלסים המיועדים לייצור ויש המיועדים לצרכי ישוב. במשך 12.000 השנים שהם חיים מתחת לפני האדמה, הם שכללו ועדנו את התודעה האישית שלהם ואת חיי המשפחה והחברה שלהם, כדי להשיג דרגות גבוהות יותר של הדחוד עם העקרונות האלוהיים

הגבוהים. הם יצרו גן עדן מופלא ממש מתחת לאפיו.

אחד המפלסים משמש כאזור הגידול של המזון, שמתפרס על כ 30 ק"מ רבועים. מפלס זה מספק את כל צריכת המזון של מיליוני התושבים של העיר טלוס. המזון שגדל על מים, בטכניקות הידרופוניות מתקדמות, הינו מגוון, אורגני וטבעי, המכיל את התדרים החיים הגבוהים ביותר, ומסייע לבנית גופים חזקים ובריאים שאינם מזדקנים.

אור חזק, אנרגיות ממריצות ותדר האהבה של טלוס גורם לצמחים לגדול מהר ובשפע, בדומה למתחולל בגנים של קהילת פינדהורן בסקוטלנד.

אחד המפלסים הוא מעין פארק לאומי. יערות, גבעות ואגמים כחולים ועצים גבוהים מאכלסים אותו. הרבה בעלי חיים וצמחים מיוחדים נמצאים בו גם כאלו שכבר לא נמצאים על פני האדמה, וכולם צמחוניים, כולל השייכים לגזע הטורפים על פני האדמה.

מתוך כך נראה, שלא רק טרק בניו זילנד או דרום אמריקה הינם מטרה קוסמת. לא פחות מופלא יהיה טרק בפארק הגדול של טלוס...

יש להם בטלוס מקדש מרכזי גדול וכן מקדש ריפוי שנקרא "מקדש הירקן הגדול", איליו ניתן להגיע בזמן חלום ולקבל יעוץ וריפוי. בתוך המקדש הבנוי מאבני ירקן (ג'ייד) בצורת פירמידה מרובעת, בוערת להבת ריפוי נצחית, ששרתה ושמרה על הפלנטה שלנו מאות אלפי שנים, וגם בזכותה לא נחרב העולם הזה פעמים נוספות.

לדבריהם אלפי אנשים מגיעים למקדשים אלו בזמן חלום, על מנת ללמוד ולעבור שיעורי התפתחות וריפוי.

הבתים שלהם עשויים קריסטל ונבנים לפי גאומטריה מקודשת, לרוב מבנים עגולים שהרבה יצירתיות, יופי, טעם ומחשבה מושקעים בבניהם. קירות הבית הקריסטליים אטומים מבחוץ פנימה, ויכולים להיות שקופים כלפי חוץ.

רשת המחשבים של הלמוריאנים מסוגלת לצור אינטראקציה עם רשת המחשבים הארצית שלנו, כך שאם הם רוצים, הם מסוגלים לשלוח אימיילים ולהתחבר לרשתות הטלוויזיה. ישנן תוכניות טלוויזיה וסרטים שלנו שהם בוחרים להראות לילדיהם.

יש להניח שסרטים כמו הסרט אווטאר, ראו שם רבים מהתושבים וילדיהם.

חיי החברה והמשפחה בטלוס

יש ללמוריאנים חיי חברה מפותחים וחגים "לאומיים" בהם משתתפים כל התושבים כולל הילדים. החגיגות העקריות מתרחשות ארבע פעמים בשנה, סביב חילופי העונות, בימים הקצרים, הארוכים והשווים בשנה. כל חגיגה מפוארת שכזו אורכת 3 ימים, ואנשים רבים נוסעים לבקר את קרוביהם בערים השונות. אוכלוסיית העיר מכפילה את עצמה בחגים אלו, כולל מבקרים מגלקסיות אחרות.

החגיגות הן מפגן של אהבה ואחדות עם הבורא וכל היקום, וכוללות קטעי שירה, ריקודים ונגינה. העיר מקושטת בצורה יצירתית ומרהיבה, ומרגשות ונוגעות בכולם.

כל מה שקשור בנושאי משפחה, זוגיות וחינוך בטלוס, הוא מעניין במיוחד.

הבאת ילדים לעולם בטלוס הוא פרויקט שנלקח ונלמד לעומק, ורק זוגות שבאים בברית יחוד מקודשת רשאים ללדת ילדים. כהני המקדש מעורבים בתהליך, בוחנים את בשלות ובגרות ההורים, והם המאשרים את התהליך. כאשר האישור מתקבל, ההורים נערכים ומקיימים פגישות רבות ברמות הפנימיות, עם הנשמה המעוניינת להתגשם בחיים הלמוריאנים.

כשמשווים את העולם איליו נולדים ילדים בתרבות שלנו, לא מפתיע שיש אנשים שלא רוצים להביא ילדים לעולם. לעומת זאת בטלוס זו חוויה מרגשת, מעוררת ומפתחת לכל הנוגעים בדבר.

תקופת ההריון נמשכת שלושה חדשים. בזמן הזה זוג ההורים עובר לגור במקדש ומקיפים עצמם במוזיקה, אהבה ויופי רב. כך בזמן ההריון, הנשמה שמגיעה חשה באהבה הרבה של ההורים ושל הקהילה אליה היא מיועדת.

לאחר הלידה זוג ההורים מפנה את השנתיים הראשונות להיות 24 שעות עם הילד, כאשר שני ההורים מקבלים "חופשת לידה" של שנתיים מעבודתם, כדי להיות עם הרך הבא לעולם, ושיקבל בשווה את השפעת ואהבת המין הנשי והגברי. כיוון שהממשלה מספקת חופשי את כל צרכי החיים, תנאים אלו מתאפשרים ומחויבים.

מול גישה זו בואו נחשוב רגע... למשל על אותם אידאולוגים מעוותים של החברה הקיבוצית... מה הם חשבו לעצמם כאשר הם המציאו את ספינת הסייטים של הלינה המשותפת והחנוך המשותף, שמוציא את ההורים מהתמונה?

כל ילד שנולד בלמוריה מקבל עשרה זוגות סנדקים, שלהם ילדים של עצמם, וכך נוצרת סביבו רשת של דמויות הוריות אוהבות, וכן מערכת של חמולה אוהבת מורחבת, עם אפשרות של קשרים מגוונים עם האחים החורגים הרבים. הילד מבלה תקופות שונות עם הסנדקים השונים, כך שהוא לומד שהוא אוהב ורצוי תמיד, באופנים שונים.

כמו אצלנו, מגיל שלוש הילד הולך למעין גן, ומגיל חמש, לבית ספר עד גיל 18. בגיל 12, הילדים מתחברים לקבוצה בה יבלו ביחד את תקופת נעוריהם. כל הילדים בטלוס לומדים אנגלית, בין השאר כדי להנות מתוכניות הנבחרות בטלוויזיה של האמריקאים.

כל הילדים מתחברים בלימודיהם לרשת מחשבים, שפועלת באמצעים מיקרו ביולוגיים, שמתחברת גם לרשומות האקשיות של ההיסטוריה היקומית.

גיל הנעורים, מיניות וזוגיות

החל מגיל ההתבגרות, הילדים מצטרפים ל"קבוצה" או אחווה בת כ-20 ילדים, איתם הם יחוו ביחד את כל גיל הנעורים. לכל קבוצה שכזו מדריך מיוחד, והלמידה נעשית ביחד, כולל ליבון של בעיות הכרוכות בגיל זה. הקבוצה היא מרחב בטוח לברור בעיות אלו, וקשרים אלו נמשכים לרוב גם בחייהם הבוגרים.

כל תושב טלוס חייב לשרת חצי שנה בצי של פדרצית הערים. לכן בני ה-18 מופנים לשרות זה או להתחלת לימוד המקצוע לפי נטיות ליבם.

בני הנוער יכולים להתנסות בחוויות מיניות עם הגיעם לבגרות המינית מגיל 13 – 14. הם מקבלים הדרכה והכוונה מהמדריכים והכהנים בנושאים אלו, כדי ללמוד להעריך את עומק המשמעות של יחסים מיניים. המיניות נחשבת בטלוס כאקט של איחוד אלוהי, וכל הצאקרות מעורבות בה, כאשר העיקר הוא חיבור להבות הלב, כך שבדרך כלל המין אינו מנותק מהרגש והאהבה. הנערים מקבלים חופש להתנסות במיניות עם בני זוג רבים, ללא רגשי אשמה, ללא חשש ממחלות או מהריון לא רצוי, עד שהם ממצים זאת ומעוניינים להתמקד בזוגיות אחת.

בטלוס אין הרינונות לא רצוים. הבאת ילדים היא משימה מקודשת שלה נערכים בהכשרה ארוכה. ילדים מגיעים בהזמנה מיוחדת בלבד, ויש הפרדה גמורה בין האקט המופלא של יחסי מין, להתעברות. דבר זה אמור היה להיות כך גם במין האנושי, אבל הוא השתבש ביחד עם דברים רבים אחרים.

ישנם "נישואי קשר" בילתי מחייבים, שיכולים להתפרק ללא מטענים שליליים בכל זמן, ושאינם כרוכים בהבאת ילדים. ישנם נישואים מקודשים, שאליהם מגיעים אלו שחוו תקופה ארוכה בנישואי קשר והחליטו ללכת למחויבות עמוקה יותר ולהקמת משפחה. בקשר מסוג זה יש מחויבות לכל החיים, דבר שיכול להמשך מאות שנים, עד למעבר לפלטפורמת חיים אחרת. אלו הם הנישואים בהם מביאים ילדים, - בדרך כלל עד שלושה ילדים.

כשמסתכלים על הפער שנמצא אצלנו, ביחס למיניות וזוגיות, בין החופש הליבראלי הבלתי אחראי לעיתים של החיים החילוניים, לבין עולם המצוות הנוקשה והדוגמאטי של העולם הדתי, אפשר להבין את כובד הראש שבו נלקחים הדברים בחברה מוארת שכזו. בכל מקרה, מעניין ומסקרן כיצד יתפתחו הדברים כאשר החברה האנושית תהפוך למוארת.

כאשר אדם מתוודע לאלוהות שלו, כל חייו משתנים, והוא הופך לבלתי תלוי בגורמים חיצוניים. כאשר חברה שלמה נעשית מוארת באופן הזה, כל מערכת היחסים והגומלין בין הממשל והקהילה לפרט משתנה לגמרי.

באחד מכנסי ההומאופתיה שהייתי מעורב באירגונם במאה הקודמת, הופיע פרופ' צבי בנטוויץ, אחד מחלוצי הרפואה המשלימה בארץ. הוא אמר את האמירה הבאה: "לוקח בערך 10 שנים להפוך שקר מוחלט לאמת לאמיתה". אני מניח שהדבר נכון גם כאן לגבי אלו שיראו את הידע על העיר טלוס מצבור של דמיונות או דברי הבל ורעות רוח.

אני שייך לאלו שמאמינים באמונה שלמה בביאת תודעת המשיח הפרטית והקולקטיבית, שיאפשרו בסופו של דבר את החיבור של הציביליזציות שעל פני האדמה ומתחתיה, וכך את השינויים מדהימים שיקרו בעקבות כך.

מתי - זו שאלה מורכבת.

יש לייחל שהמסה הקריטית שדרושה לכך אצלנו תבנה במהרה. ניתן לאמור, - שיש לנו את ירושלים של מטה ואת ירושלים של מעלה להתאחד איתן.

תארו לעצמכם את חגיגות החיבור בין הציביליזציות שמעל ומתחת פני השטח, וההתפתחות העצומה שתבוא בעקבותיה. פתיחת הלב והתודעה לאהבה ללא תנאי, היא המפתח להתפתחות זו. לשנה הבאה בקהילת ירושלים הגדולה והמחוברת, הבנויה...

קוראים יקרים!

ניתן לעשות מסעות בגוף הנשמה לשבעת המקדשים בטלוס עיר האור הלמוריאנית, כדי לעשות התמרה אנרגטית לארבעת הגופים הנמוכים: הפיזי, הרגשי, המנטלי והאתרי, כדי להעלות את תדר רטטי הגוף עם 7 הקרניים של האש המקודשת - בקישור זה.

